

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

16.1.2007

B6-0025/2007

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli Kristian Wigenin, Georgi Bliznaszki, Ewgeni Kiriłow, Marusja Ljubczewa, Mladen Czerwenjakow, Atanas Paparizow, Jan Marinus Wiersma, Pasqualina Napoletano, Catherine Guy-Quint, Alexandra Dobolyi, Hannes Swoboda, Elena Valenciano and Pierre Schapira

w imieniu grupy politycznej PSE

w sprawie wyroków kary śmierci nałożonych na personel medyczny w Libii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wyroków kary śmierci nałożonych na personel medyczny w Libii

Parlament Europejski,

- uwzględniając roczne sprawozdania Unii Europejskiej na temat praw człowieka, w szczególności za lata 2005 i 2006,
 - uwzględniając rezolucje w sprawie przystąpienia Bułgarii do UE, a w szczególności rezolucję z dnia 30 listopada 2006 r. (ust. 25), rezolucję z dnia 15 grudnia 2005 r. (ust. 32) i rezolucję z dnia 13 kwietnia 2005 r. (ust. 39),
 - uwzględniając odpowiednie konkluzje Rady,
 - uwzględniając sprawozdania prezydencji Rady UE dla Rady Europejskiej dotyczące wdrażania partnerstw strategicznych UE z państwami śródziemnomorskimi z grudnia 2005 r. i z grudnia 2006 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 9 lutego 1999 r. władze Libii zatrzymały wielu bułgarskich pracowników medycznych pracujących w szpitalu „Al-Fatih” w Bengazi, oraz mając na uwadze, że w dniu 7 lutego 2000 r. przed libijskim sądem ludowym rozpoczął się proces sześciu obywaterek Bułgarii, jednego Palestyńczyka i dziewięciu Libijczyków, którym postawiono zarzut umyślnego zarażenia 393 dzieci wirusem HIV oraz zarzut współudziału, który później wycofano,
- B. mając na uwadze, że 6 maja 2004 r. sąd skazał pięć bułgarskich pielęgniarek i jednego lekarza palestyńskiego na karę śmierci przez rozstrzelanie przez pluton egzekucyjny; mając na uwadze, że w dniu 25 grudnia 2005 r. libijski sąd najwyższy wydał decyzję w sprawie uchylenia kary śmierci i zarządził przeprowadzenie nowego procesu; mając na uwadze, że od dnia 11 maja 2006 r. trwał nowy proces, w którym dnia 19 grudnia 2006 r. utrzymano w mocy wyroki śmierci,
- C. mając na uwadze, że istnieją niezbite dowody na stosowanie tortur w więzieniu względem oskarżonych w celu wymuszenia fałszywych zeznań; mając na uwadze, że prawa oskarżonych zostały wielokrotnie i rażąco pogwałcone,
- D. mając na uwadze, że w 2003 r. na żądanie władz Libii znani międzynarodowi eksperci w dziedzinie HIV/AIDS przedstawili sprawozdanie, w którym zdecydowanie stwierdzono, że rozprzestrzenienie się wirusa HIV nastąpiło wskutek zakażenia wewnątrzszpitalnego, które miało swój początek przed przyjazdem oskarżonych do Libii; mając na uwadze, że ostatnie publikacje dostarczają niezbitych naukowych dowodów na temat źródła i przebiegu zakażenia w Bengazi; mając na uwadze, że wszystkie te poważne dowody niewinności oskarżonych zostały zignorowane i

zlekceważone,

- E. mając na uwadze, że w listopadzie 2004 r. UE zainicjowała „Plan działań przeciwko HIV dla Bengazi”, obejmujący techniczną i medyczną opiekę nad zarażonymi dziećmi i dotkniętymi rodzinami, jak również pomoc władzom libijskim w zwalczaniu choroby AIDS; mając na uwadze, że na finansowanie planu przeznaczono z budżetu Wspólnoty 2 mln euro; mając na uwadze, że plan działań jest już realizowany przy wsparciu Komisji i państw członkowskich UE; mając na uwadze, że wiele zarażonych dzieci poddano leczeniu w szpitalach na terytorium państw członkowskich,
- F. mając na uwadze, że w styczniu 2006 r. założono Międzynarodowy Fundusz na rzecz Bengazi jako pozarządową organizację o charakterze niedochodowym, mającą na celu wsparcie rozwoju lokalnej infrastruktury medycznej w Bengazi, polepszenie opieki medycznej nad pacjentami oraz zapewnienie pomocy dotkniętym rodzinom,
1. potępia wyrok sądu karnego w Libii z dnia 19 grudnia 2006 r., który w ponownym procesie uznał winnymi i skazał na śmierć pięć bułgarskich pielęgniarek – Kristianę Wulczewą, Nasję Nenową, Walentinę Siropulo, Walję Czerwieniaszkę i Sneżanę Dimitrową – oraz palestyńskiego lekarza Ashrafa al-Haiui, którzy spędzili w więzieniu już osiem lat w związku ze sprawą HIV/AIDS w szpitalu w Bengazi z 1999 r.;
 2. zwraca uwagę, że UE nie może zgodzić się z tym wyrokiem, i ma nadzieję, że sprawa zostanie przekazana wyższej instancji w celu znalezienia sprawiedliwego i rzetelnego rozwiązania we właściwym czasie;
 3. ponownie wyraża poważne wątpliwości dotyczące podstaw, na których oparto śledztwo wobec oskarżonych, ich traktowania w areszcie oraz przewlekłych terminów w procesie;
 4. podkreśla, że od stycznia 2007 r. proces w sprawie Bengazi dotyczy bezpośrednio pięciu obywateli Unii Europejskiej;
 5. zachęca zainteresowane władze libijskie, by zastosowały środki niezbędne do dokonania rewizji i uchylenia wyroku śmierci oraz do umożliwienia szybkiego rozstrzygnięcia sprawy na zasadach humanitarnych, spełniając tym samym warunki wstępne niezbędne do kontynuowania wspólnej polityki zaangażowania w Libii;
 6. podkreśla, że jest zdeterminowany uważnie śledzić tę sprawę i że ma zamiar wyznaczyć w tym celu specjalnego sprawozdawcę;
 7. wzywa Komisję, Radę i państwa członkowskie do dalszej pomocy we wdrażaniu planu działań przeciwko HIV i do wspierania Międzynarodowego Funduszu na rzecz Bengazi, by w ten sposób nieść ulgę w cierpieniach zarażonym dzieciom i ich rodzinom oraz pomagać władzom libijskim w zapobieganiu i zwalczaniu rozprzestrzeniania się zakażeń wirusem HIV w tym kraju;
 8. wzywa Komisję i Radę, by w razie dalszego negatywnego rozwoju sytuacji rozważyły korektę wspólnej polityki zaangażowania w Libii we wszystkich dziedzinach, w których

UE uzna to za stosowne;

9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi państw członkowskich, rządowi Libii, zgromadzeniu parlamentarnemu Rady Europy oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.